

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Departament Porządku i Bezpieczeństwa Wewnętrznego

KPB – 4114-01-05/2012
I/12/006

*P. W. Patonoga - now
P. I. Stankiewicz - 91
Przy prz. zarchiwizacji (całkowicie)
11.01.2013*

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

WUW130009643

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	I/12/006 – Przygotowanie systemu ochrony ludności przed klęskami żywiołowymi oraz sytuacjami kryzysowymi
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Departament Porządku i Bezpieczeństwa Wewnętrznego
Kontrolerzy	1. Sławomir Sierański, wicedyrektor, upoważnienie do kontroli nr 83295 z dnia 6.12.2012 r. (dowód: akta kontroli str. 1) 2. Joanna Wojnarowska, doradca prawny, upoważnienie do kontroli nr 83294 z dnia 6.12.2012 r. (dowód: akta kontroli str. 2)
Jednostka kontrolowana	Wielkopolski Urząd Wojewódzki w Poznaniu, ul. Niepodległości 16/18, 61-713 Poznań
Kierownik jednostki kontrolowanej	Piotr Florek, Wojewoda Wielkopolski (dowód: akta kontroli str. 3)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie pomimo stwierdzonych nieprawidłowości¹ działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

Uzasadnienie oceny ogólnej

Ocenę pozytywną uzasadnia bieżące zapewnienie przez Wojewodę Wielkopolskiego ciągłości przyjmowania zgłoszeń na numer alarmowy 112 na terenie całego województwa, co ma istotny wpływ na bezpieczeństwo mieszkańców, a także zaangażowanie Wojewody w organizację Wojewódzkiego Centrum Powiadamiania Ratunkowego (dalej: WCPR) w Poznaniu, które rozpoczęło funkcjonowanie jako jedno z pierwszych centrów w kraju. Natomiast stwierdzone nieprawidłowości dotyczą:

- organizacji WCPR w Poznaniu z pominięciem wymaganego ustawowo udziału komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej w tym procesie,
- organizacji WCPR w Poznaniu bez uwzględnienia założeń określonych w przepisach ustawy o ochronie przeciwpożarowej² oraz rozporządzenia

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna. Jeżeli sformułowanie oceny ogólnej według proponowanej skali byłoby nadmiernie utrudnione, albo taka ocena nie dawałaby prawdziwego obrazu funkcjonowania kontrolowanej jednostki w zakresie objętym kontrolą, stosuje się ocenę opisową, bądź uzupełnia ocenę ogólną o dodatkowe objaśnienie.

² Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 178, poz. 1380 ze zm.)

wykonawczego³, co uniemożliwia wdrożenie systemu powiadamiania ratunkowego na terenie województwa w 2014r. zgodnie z ww. przepisami.

Formułując pozytywną ocenę ogólną wzięto pod uwagę okoliczność, iż wdrażany w województwie wielkopolskim system powiadamiania ratunkowego jest elementem systemu o charakterze ogólnokrajowym, tak więc jego organizacja na terenie województwa jest w zasadniczym stopniu uzależniona od uwarunkowań stworzonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (a następnie Ministra Administracji i Cyfryzacji) oraz fakt, że tworzenie systemu znajduje się w okresie przejściowym⁴.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Realizacja przez Wojewodę zadań w zakresie organizacji systemu powiadamiania ratunkowego na terenie województwa

Opis stanu
faktycznego

W piśmie z dnia 15 lipca 2010 r., skierowanym do wojewodów, Sekretarz Stanu MSWiA Tomasz Siemoniak, wskazał, że zgodnie z obowiązującym prawem za realizację obowiązków ustawowych związanych z budową systemu powiadamiania ratunkowego – w tym centrów powiadamiania ratunkowego – na terenie województwa odpowiada wojewoda. Minister w ww. piśmie dokonał interpretacji przepisów ustawy o ochronie przeciwpożarowej, stwierdzając, że w każdym przypadku Wojewoda i komendant wojewódzki PSP powinni osiągnąć uzgodnienie co do zakresu spraw określonych w art. 14c ust. 2 tej ustawy⁵. Minister zalecił przy tym, aby realizacja tego obowiązku miała formę uzgodnionej koncepcji.

(dowód: akta kontroli str. 171-173)

Wojewoda Wielkopolski w piśmie z dnia 9 sierpnia 2010 r., skierowanym do Wielkopolskiego Komendanta Wojewódzkiego PSP, po wymianie wcześniej korespondencji, uznał za uzgodnione: liczbę, lokalizację i teren działania centrów powiadamiania ratunkowego oraz liczbę stanowisk dyspozytorów medycznych i stanowisk operatorów alarmowych. Koncepcja ta nie została zrealizowana. Zgodnie z ww. pismem, do końca 2012 r. na terenie województwa wielkopolskiego miało zostać zorganizowanych łącznie 12 centrów powiadamiania ratunkowego. Ponadto Wojewoda w przywołanym wyżej piśmie podtrzymał swoje stanowisko w zakresie utrzymania lokalizacji przy ul. Wiśniowej pierwszego centrum powiadamiania ratunkowego w województwie. Należy podkreślić, że we wcześniejszym piśmie do Wojewody Wielkopolskiego (z 21 lipca 2010 r.), Wielkopolski Komendant Wojewódzki PSP nie zgodził się na lokalizację obiektu centrum przy ul. Wiśniowej uznając, że lokalizacja kluczowego elementu systemu powiadamiania ratunkowego w bezpośrednim sąsiedztwie zakładów wykorzystujących chlor jest niepotrzebnym zwiększaniem ryzyka w obiekcie infrastruktury krytycznej. Istniały także rozbieżności co do liczby stanowisk dyspozytorów medycznych (pismo komendanta wojewódzkiego PSP z 6 sierpnia 2010 r.).

³ Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2009 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania centrów powiadamiania ratunkowego i wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego (Dz. U. Nr 130, poz. 1073 ze zm.) – zwane dalej: rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

⁴ Zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 11, poz. 59 ze zm.), wojewoda może powierzyć, w drodze porozumienia, wykonywanie do dnia 31 grudnia 2013 r. zadań centrów powiadamiania ratunkowego innym podmiotom.

⁵ Zgodnie z przywołanym przepisem, uzgodnienie powinno dotyczyć określenia: liczby, lokalizacji i terenu działania centrów powiadamiania ratunkowego oraz liczby stanowisk dyspozytorów medycznych i stanowisk operatorów numerów alarmowych.

(dowód: akta kontroli str. 102, 195-197, 234-243)

W 2009 r. wstępnie uzgodniono lokalizację m.in. pięciu centrów powiadamiania ratunkowego w Wielkopolsce w pierwszym etapie tworzenia systemu powiadamiania ratunkowego w województwie wielkopolskim. W oparciu o te uzgodnienia, w 2009 r. zostały wydatkowane środki budżetowe (1,6 mln) na prace adaptacyjno-projektowe w pięciu komendach miejskich/powiatowych PSP.

(dowód: akta kontroli str. 196-197, 442-447)

W ramach korespondencji prowadzonej przez MSWiA z wojewodami, Wojewoda Wielkopolski otrzymał m.in.:

- informację, że w pierwszym etapie – do końca 2010 r. – wdrożonych powinno zostać 18 centrów, po jednym w każdym województwie (dwa centra w województwach lubuskim i kujawskim) – pismo z 12 stycznia 2010 r.,
- polecenie wskazania lokalizacji centrum powiadamiania ratunkowego w województwie – pismo z 2 marca 2010r.,
- akceptację lokalizacji obiektu w Poznaniu przy ul. Wiśniowej na centrum powiadamiania ratunkowego oraz polecenie wystosowania wniosku o środki finansowe do Ministra Finansów na kwotę 4 mln złotych zgodnie z przyjętym finansowaniem projektu w skali kraju w wysokości 34,1 mln zł – pismo z 26 maja 2010 r.

(dowód: akta kontroli str. 137, 167-170)

Wojewoda Wielkopolski nie otrzymał poleceń lub wytycznych z MSWiA co do organizacji innych centrów powiadamiania ratunkowego w województwie.

(dowód: akta kontroli str. 18, 100-357)

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji (z upoważnienia Podsekretarz Stanu w MSWiA Stanisław Rakoczy) wyjaśnił⁶, że wspólne stanowiska kierowania, o których mowa w art. 14a ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o ochronie przeciwpożarowej⁷, traktowane były jako spełniające warunki ustawowe w przypadku integracji teleinformatycznej.

(dowód: akta kontroli str. 454-456)

Ustalono, iż pismem z dnia 1 lipca 2010 r. Centrum Projektów Informatycznych MSWiA przekazało informację, jaki sprzęt zostanie zapewniony wojewodom w ramach pierwszego etapu realizacji projektu „System Informatyczny Powiadamiania Ratunkowego” (dalej: SIPR) oraz w jaki sposób wojewodowie muszą przygotować obiekt dla potrzeb wdrożenia rozwiązań teleinformatycznych w tym zakresie.

(dowód: akta kontroli str. 198-204)

Wojewódzkie Centrum Powiadamiania Ratunkowego w Poznaniu przy ul. Wiśniowej zostało zorganizowane przez wojewodę wielkopolskiego w ramach Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu. WCPR rozpoczęło funkcjonowanie 9 lutego 2012 r. Zgodnie z wyjaśnieniem Dariusza Dymka, Dyrektora Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego Urzędu Wojewódzkiego, WCPR realizuje także zadania CPR, bez wyodrębnienia tej dodatkowej funkcjonalności. W WCPR zatrudnionych zostało 39 operatorów numerów alarmowych (docelowo 70). W obiekcie WCPR działają dyspozytorzy

⁶ Wyjaśnienia złożone kontrolerom NIK z Delegatury NIK we Wrocławiu w ramach kontroli P/12/184 „Wykorzystanie środków publicznych na zabezpieczenie przeciwpowodziowe i likwidację skutków powodzi”.

⁷ Zgodnie z art. 14a ust. 2 pkt 1 i 2 ww. ustawy, zadania systemu powiadamiania ratunkowego na terenie województwa wykonują: a) wojewódzkie centrum powiadamiania ratunkowego, przez które rozumie się wspólne stanowisko kierowania, w skład którego wchodzi: stanowisko kierowania komendanta wojewódzkiego PSP oraz stanowisko lekarza koordynatora ratownictwa medycznego, b) centra powiadamiania ratunkowego (odpowiednio: stanowisko kierowania komendantów powiatowych (miejskich) PSP oraz dyspozytorzy medyczni).

medyczni Rejonowej Stacji Pogotowia Ratunkowego w Poznaniu, jednakże są oni organizacyjnie niezależni od Kierownika WCPR, w szczególności nie podlegają mu służbowo. Dyspozytorzy medyczni działają w obiekcie WCPR na podstawie porozumienia z 23.08.2011 r. zawartego przez Wojewodę Wielkopolskiego z Rejonową Stacją Pogotowia Ratunkowego w Poznaniu.

(dowód: akta kontroli str. 8-9, 28-31, 383-385, 413-415)

Według stanu na 28 grudnia 2012 r. WCPR w Poznaniu przyjmowało wywołania numerów 112 z 10 powiatów województwa wielkopolskiego oraz numeru 999 z obszaru miasta Poznania i powiatu poznańskiego. Zadania związane z obsługą numeru alarmowego 112 (przyjmowanie zgłoszeń alarmowych, obsługa numeru alarmowego oraz kwalifikacja zgłoszeń) na pozostałym terenie województwa wielkopolskiego zostały zapewnione przez zawarcie przez Wojewodę Wielkopolskiego w dniu 30 grudnia 2011 r. porozumienia z Wielkopolskim Komendantem Wojewódzkim Państwowej Straży Pożarnej w Poznaniu. Takie rozwiązanie jest zgodne z art. 7 ustawy z 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz niektórych innych ustaw, które dopuszcza powierzenie wykonywania do dnia 31 grudnia 2013 r. zadań centrów powiadamiania ratunkowego innym podmiotom, w szczególności jednostkom organizacyjnym Państwowej Straży Pożarnej, Policji lub jednostkom samorządu terytorialnego. WCPR sukcesywnie poszerza teren działania w celu objęcia swoją właściwością całego województwa.

(dowód: akta kontroli str. 413-415, 420-427, 435)

W województwie wielkopolskim od 2008r., z inicjatywy wojewody, funkcjonuje wojewódzki system łączności radiowej dla ratownictwa medycznego, a podmioty ratownicze są wyposażane w urządzenia lokalizacji GPS. Pełne podłączenie podmiotów PRM na terenie województwa nastąpi – zgodnie z wyjaśnieniami kierownika WCPR - 1 lipca 2013 r.

(dowód: akta kontroli str. 387-388)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. System powiadamiania ratunkowego w województwie wielkopolskim jest organizowany z pominięciem zapisów ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, tj.:

a) organizowane jest jedynie Wojewódzkie Centrum Powiadamiania Ratunkowego w Poznaniu, z pominięciem centrów powiadamiania ratunkowego, mimo że w świetle art. 14a ust. 2 ww. ustawy oraz ww. rozporządzenia (regulującego m.in. zadania centrów powiadamiania ratunkowego oraz kryteria służące do określenia liczby, lokalizacji i terenu ich działania), podstawę systemu miały stanowić centra powiadamiania ratunkowego działające lokalnie;

b) w WCPR w Poznaniu nie zostało utworzone wspólne stanowisko kierowania w rozumieniu art. 14a ust. 2 pkt 1 i 2 przedmiotowej ustawy, w którego skład winno wchodzić stanowisko kierowania komendanta wojewódzkiego PSP oraz stanowisko lekarza koordynatora ratownictwa medycznego (w centrach powiadamiania ratunkowego odpowiednio: stanowisko kierowania komendantów powiatowych (miejskich) PSP oraz dyspozytorzy medyczni);

c) lekarz koordynator funkcjonuje w Wojewódzkim Centrum Zarządzania Kryzysowego, mimo że zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz niektórych innych ustaw, winien tam funkcjonować do czasu uruchomienia WCPR (nie później niż do 31 grudnia 2013r.).

Zgodnie z informacją Wojewody Wielkopolskiego, stan faktyczny w powyższym zakresie nie ulegnie zmianie do końca 2013 r., czyli do końca okresu przejściowego.

(dowód: akta kontroli str. 383-384, 413-415, 457-458)

W toku kontroli Wojewoda Wielkopolski wyjaśnił, że w późniejszym okresie podejmie dalsze działania dostosowujące WCPR do przepisów prawnych. Wojewoda stwierdził również, że zadania ustawowe dotyczące systemu powiadamiania ratunkowego realizuje w miarę możliwości technicznych, organizacyjnych i finansowych, a determinuje go pakiet usług łącznościowych i informatycznych, jakie otrzymuje od organów nadrzędnych. Wojewoda Wielkopolski poinformował, że w lokalizacjach powiatowych dyspozytorów medycznych i większości dyspozytorów PSP nie funkcjonuje sieć OST 112, co czyni niecelowym uruchomienie tam systemu informatycznego SI WCPR. Odnosnie miejsca realizacji zadań przez lekarza koordynatora, Wojewoda wskazał, że decyzję w tej sprawie podejmie w momencie uruchomienia Systemu Wspomagania Decyzji Państwowego Ratownictwa Medycznego, podkreślając, że wykonuje on równocześnie zadania z zakresu zarządzania kryzysowego.

(dowód: akta kontroli str. 432-438)

W ocenie NIK, stwierdzone nieprawidłowości w powyższym zakresie skutkują tym, że WCPR (funkcjonujące – według deklaracji wojewody - jednocześnie jako cpr) może realizować jedynie zadania o charakterze operatorskim, z pominięciem szeregu zadań o charakterze dyspozytorskim, wskazanych w obowiązujących przepisach prawa, w szczególności takich jak: dysponowanie sił ratowniczych i zespołów ratownictwa medycznego, koordynowanie oraz monitorowanie działań ratowniczych i medycznych czynności ratunkowych, inicjowanie procedur reagowania kryzysowego (§§ 8, 10, 17 i 19 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji). Tym samym, po 2013 r. realizowana koncepcja w tym zakresie nie będzie miała podstaw prawnych.

Zgodnie z art. 14 ust. 8 ustawy o ochronie przeciwpożarowej, za organizację oraz koordynację funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego na terenie województwa odpowiada wojewoda (przy pomocy komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej oraz komendantów powiatowych/miejskich PSP).

2. Wojewoda Wielkopolski organizował Wojewódzkie Centrum Powiadamiania Ratunkowego z pominięciem wymaganego udziału Komendanta Wojewódzkiego PSP w tym procesie, w szczególności realizował koncepcję nie uzgodnioną z nim co do liczby, lokalizacji i terenu działania centrów powiadamiania ratunkowego oraz liczby stanowisk dyspozytorów medycznych i stanowisk operatorów numerów alarmowych. Stanowiło to naruszenie art. 14c ust. 1 i 2 ustawy o ochronie przeciwpożarowej.

(dowód: akta kontroli str. 102, 195-197, 234-243, 413-415)

Wojewoda wyjaśnił, iż Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji przedstawiał w kierowanych do niego pismach, iż powierzenie budowy systemu powiadamiania ratunkowego komendantowi wojewódzkiemu PSP nie jest obligatoryjne, gdyż podstawowym wymogiem jest organizacja systemu przez Wojewodę.

(dowód: akta kontroli str. 432-438)

Uwagi dotyczące
badanej działalności

Zasadniczy wpływ na faktyczną organizację systemu powiadamiania ratunkowego w województwie mają rozwiązania centralne, w tym wytyczne wiodącego ministerstwa (sprawującego ustawowy nadzór nad systemem powiadamiania ratunkowego), tj.

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji (następnie: Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji), a także uwarunkowania prawne, i organizacyjne (przyznane środki finansowe, dostarczone rozwiązania informatyczne i inne techniczne), niezależne od wojewody.

Najwyższa Izba Kontroli zauważa, iż Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji akceptowało wdrażanie rozwiązania teleinformatycznej integracji stanowisk dyspozytorów⁸ funkcjonujących poza strukturami centrum jako wypełniającego ustawowy wymóg zorganizowania wspólnego stanowiska kierowania w WCPR. Najwyższa Izba Kontroli podziela stanowisko, że organizację WCPR w kształcie wynikającym z przedmiotowej ustawy poważnie utrudnia fakt, że zgodnie z ustawami pragmatycznymi⁹, funkcjonariuszy PSP i dyspozytorów medycznych nie zatrudnia Wojewoda.

Należy także podkreślić, że w trakcie kontroli Wojewoda Wielkopolski nie przedłożył korespondencji z MSWiA, która wskazywałaby, że co najmniej zgłaszał pisemnie problem organizacji systemu powiadamiania ratunkowego w województwie niezgodnie z założeniami ustawowymi.

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie z nieprawidłowościami działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie. Wojewoda zapewnił na okres przejściowy przyjmowanie zgłoszeń na numer alarmowy 112 poprzez doprowadzenie do rozpoczęcia funkcjonowania WCPR i zawarcie stosownego porozumienia z PSP. Podjął również z własnej inicjatywy działania na rzecz sprawniej realizacji zadań przez podmioty ratownictwa medycznego. Jednocześnie należy podkreślić, że WCPR w Poznaniu organizowany jest w sposób niezgodny z wymaganiami ustawowymi, w efekcie czego system powiadamiania ratunkowego na terenie województwa wielkopolskiego nie osiągnie ustawowych założeń w tym zakresie po okresie przejściowym, tj. po 2013 r.

2. Prawidłowość zorganizowania przez kierownika Wojewódzkiego Centrum Powiadamiania Ratunkowego pracy centrum

Opis stanu faktycznego

Kierownik WCPR wywiązał się z obowiązku opracowania wymaganych procedur wewnętrznych¹⁰, w szczególności regulaminu wewnętrznego WCPR, w którym określono zadania operatorów numerów alarmowych, dyspozytorów medycznych oraz lekarza koordynatora ratownictwa medycznego, a także m.in. takich dokumentów, jak:

- baza podmiotów ratowniczych funkcjonujących na terenie WCPR,
- opis struktury systemu powiadamiania ratunkowego wraz ze schematem przepływu informacji,
- plan postępowania na wypadek sytuacji awaryjnych,

⁸ Stanowisko kierowania właściwych komendantów PSP oraz dyspozytorzy medyczni.

⁹ Ustawa z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410 ze zm.) oraz ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2009r. Nr 12, poz. 68 ze zm.).

¹⁰ Zgodnie z § 13 ust. 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, pracę wojewódzkiego centrum powiadamiania ratunkowego organizuje kierownik, w szczególności opracowuje procedury wewnętrzne wyszczególnione w ww. przepisie.

- procedura przyjmowania zgłoszeń alarmowych, w tym zgłoszeń obcojęzycznych.

(dowód: akta kontroli str. 32-99)

Dyrektor Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego wyznaczył stanowisko ds. administracyjno-informatycznego, do zadań którego należy m.in. pełnienie obowiązków administratora lokalnego systemu SI WCPR w WCPR.

(dowód: akta kontroli str. 12-17)

Na sali operatorskiej WCPR stworzono odpowiednie warunki pracy operatorom numerów alarmowych. Sala zajmuje powierzchnię ok. 250 m² i podzielona jest na dwa odrębne pomieszczenia: boks nadzoru informatycznego oraz salę, na której znajduje się: 16 stanowisk operatorskich, 6 stanowisk dyspozytorów oraz jedno stanowisko przygotowane na potrzeby lekarza koordynatora ratownictwa medycznego. Stanowiska operatorów numerów alarmowych wyposażone są w jednakowy sprzęt informatyczny, składający się z: komputera dostępowego dwumonitorowego oraz konsoli dyspozytorskiej.

(dowód: akta kontroli str. 389-390)

W toku kontroli dokonano sprawdzenia sposobu i prawidłowości obsługi zgłoszenia alarmowego w WCPR w Poznaniu poprzez zgłoszenie na numer alarmowy fikcyjnego zdarzenia (wypadku drogowego). Zgłoszenie zostało przyjęte, operator podjął działania w celu uzyskania informacji o zdarzeniu. Zgłoszenie zostało – zgodnie z jego charakterem – przekazane drogą telefoniczną do dyspozytora medycznego. Całość obsługi zgłoszenia trwała 33,38 sekundy (w tym automatyczna zapowiedź ok. 5 sek.). W systemie był podgląd lokalizacji zgłaszającego zdarzenie, natomiast dane współrzędne oraz wizualizacja nie wskazywały wprost budynku, z którego zostało wykonane połączenie (wskazano promień kilkuset metrów). Oględziny wykazały, iż w WCPR nie ma możliwości przekazywania wypełnionego formularza obsługi zgłoszenia wraz z nagraniem zgłoszenia alarmowego do dyspozytorów odpowiednich służb. W przypadku przyjęcia zgłoszenia operator przekazuje je dalej drogą telefoniczną. W efekcie – co do zasady - dyspozytorzy zbierają dane o samym zdarzeniu bezpośrednio od zgłaszającego.

Rozwiązania wdrażonego systemu informatycznego są niezależne zarówno od działań Wojewody Wielkopolskiego, jak i Kierownika WCPR.

W systemie SI WCPR istnieje odpowiednia aplikacja do przekazywania wypełnionych formatek do służb dziedzinowych, ale na dzień dokonania oględzin nie było kompatybilnych systemów, które umożliwiałyby korzystanie z tej funkcji.

Wizualizacja miejsca, z którego nastąpiło połączenie na numer alarmowy, odbywa się z dokładnością, jaką umożliwia system GSM i gęstość pokrycia terenu stacjami nadawczo-odbiorczymi danego operatora.

Dane o lokalizacji zakończenia sieci, z którego nastąpiło połączenie na numer alarmowy prezentowane są przez system w następujący sposób: w przypadku telefonów komórkowych prezentowany adres dotyczy danych właściciela telefonu, a w przypadku telefonów stacjonarnych adres dotyczy danych właściciela telefonu oraz lokalizacji telefonu stacjonarnego.

(dowód: akta kontroli str. 389, 392-400)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości

Uwagi dotyczące
badanej działalności

Najwyższa Izba Kontroli zwraca uwagę, iż niecelowe jest określanie w regulaminie wewnętrznym WCPR zadań dyspozytorów PRM oraz lekarza koordynatora ratownictwa medycznego w sytuacji, gdy nie są oni zobowiązani do jego stosowania ze względu na funkcjonowanie poza strukturą centrum.

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność w badanym obszarze. Kierownik WCPR zrealizował obowiązek określenia wewnętrznych procedur WCPR i zorganizował pracę operatorów optymalnie do stworzonych mu warunków brzegowych.

IV. Uwagi i wnioski

Biorąc pod uwagę fakt, że system powiadamiania ratunkowego w województwie jest elementem systemu o charakterze ogólnokrajowym, właściwe oceny w zakresie stwierdzonych nieprawidłowości zostaną skierowane do Ministra Spraw Wewnętrznych po zakończeniu przedmiotowej kontroli w ministerstwie, jako do organu, który do 8 września 2012 r. pełnił nadzór nad funkcjonowaniem systemu powiadamiania ratunkowego.

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹¹, wnosi o:

1. podjęcie działań, w ramach ustawowych obowiązków, mających na celu organizację systemu powiadamiania ratunkowego na terenie województwa zgodnie z założeniami ustawowymi,
2. podporządkowanie służbowe lekarza koordynatora ratownictwa medycznego kierownikowi WCPR.

¹¹ Dz. U. z 2012 r., poz. 82.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Departamentu Porządku i Bezpieczeństwa Wewnętrznego Najwyższej Izby Kontroli.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 14 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Warszawa, dnia stycznia 2013 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Departament Porządku
i Bezpieczeństwa Wewnętrznego

Kontrolerzy
Sławomir Sierański
Wicedyrektor Departamentu

p.o. Dyrektora
Marek Bienkowski

Sławomir Sierański
.....
podpis

.....
podpis

Joanna Wojnarowska
Doradca prawny

Joanna Wojnarowska
.....
podpis